

परिच्छिन्दन् वर्त्तते, तथा यज्ञस्य धाम फलभूतं स्थानं प्रति
मिमानः वर्त्तते, तथा गोभिः स्वकीयैः रश्मिभिः वपावान्
शरीरपुष्टिमान् वर्त्तते, तथा मधुना मधुरेण घृतेन समञ्जन्
पुरोडाशादीन् हवींषि स्रक्ष्णीकुर्वन् वर्त्तते, तथा भक्तेभ्यो
दीयमानैः हिरण्यैश्चन्द्री आह्लादकरो सन् प्रचेताः प्रकृष्ट-
ज्ञानयुक्तः यजति देवान् पूजयति ॥

तृतीयामाह । “ईडितो देवैर्हरिवाꣳ अभिष्टिः । आजुक्कानो
हविषा शर्द्धमानः [१] । पुरन्दरो मघवान् वज्रवाजः । आ-
यातु यज्ञमुप नो जुषाणः” इति । ईडितशब्देन तृतीयप्रया-
जदेव उच्यते । स च देवैरीडितः स्तुतः, इन्द्राभिन्नत्वात् हरि-
वान् हरिशब्दाभिधेयाभ्याम् अश्वभ्यां युक्तः, अभिष्टिः अभितः
क्रियमाणा इष्टिः यागो यस्य सोऽयमभिष्टिः यागनिष्पादक
इत्यर्थः । आजुक्कानः सङ्ग्रामे प्रतिभटानाम् आक्कानकारी,
हविषा शर्द्धमानः अस्माभिः ऊतेनाधिकं बलं प्राप्नुवन्,
वैरिणां पुराणि दारयतीति पुरन्दरः, मघवान् धनवान्
वज्रवाजरिन्द्ररूपेण वज्रस्य धारयिता, तादृशोऽयं जुषाणः
प्रियमाणः नः अस्माकं यज्ञमुपयातु समीप एवागच्छतु ॥

चतुर्थीमाह । “जुषाणो बर्हिर्हरिवान् इन्द्रः । प्राचीनꣳ
सीदत् प्रदिशा पृथिव्याः । उरुव्यचाः प्रथमानꣳ स्थानम् ।
आदित्यै रक्तं वसुभिः सजोषाः” इति । बर्हिर्नामकचतुर्थ-
प्रयाजदेवः हरिवानश्वयुक्तः, जुषाणः प्रीतियुक्तः सन् पृथिव्याः
सम्बन्धिन्या प्रदिशा प्रकृष्टया पूर्वया दिशा युक्तं प्राचीनमा-